

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים
המכתב שכתב הדר גולדין להוריו:

בס"ד

לאמא ואבא,

אני יושב בקרון שילוחם בפולין, בפינה. עברו פה אני לא יודע כמה ילדים כמוני ואנשים דומים ושונים ממני – וכולם יהודים. שנקרעו מביתם ממשפחתם מהוריהם וילדיהם ולא ידעו לאן שולחים אותם ולאן הם הולכים. אבל אני רוצה להגיד לכם שבזכותכם אני יודע לאן אני הולך.

אני הולך למדינת ישראל. המדינה שלי ושלנו. ואני מבין, בזכותכם, מה המדינה שלי נותנת לי, אבל בעיקר – מה אני צריך לתת מעצמי למדינה. וכשאני מסתכל פנימה אני יודע שיש לי את הכוח לתת מעל ומעבר. אם זה לייצג את המדינה שלי ושלנו בחו"ל בצסטרטון ובקמברידג בבית הספר ובקהילה. להיות ישר הגון ופיקח, ובמקום שאין אנשים להיות איש! ולהיות בן אדם, כמו שאתם אומרים תמיד. עם חברים, בבית הספר להצליח ולהיות הכי טוב שאפשר. לייצג ולהגן על המדינה שלי בצה"ל עם נשק, ולפני ואחרי עם נשק מסוג שונה. ותמיד עם הכלים שנתתם לי.

אמא ואבא רציתי להגיד לכם תודה.

אבא, תודה שבנית ועזרת לי לבנות את עצמי ועל ההשגחה הבלתי פוסקת ההדרכה הבלתי פוסק והלימוד הבלתי פוסק.

אמא! תודה שכל פעם שאני מאבד משו – את עצמי, את עוזרת לי למצוא, עוזרת ומרימה אותי לקום ולא ליפול. על הדאגה הבלתי פוסקת, התמיכה הבלתי פוסקת והתפילות הבלתי פוסקות. על הלימוד הבלתי פוסק שאני לומד מכם.

כל דבר שאני רואה פה בפולין מחזיר אותי אליכם, אל הסבתות, אל צור ואל איילת וחמי והמחשבה שנצרכת שאני צור וכולנו הניצחון המהלך של העם היהודי, משימה אדירה שאני מוכן לקחת על עצמי וזה כנראה מהסיבה שמהשנייה שנולדתי העברתם לי את המשימה הזו בתוכי. בזכותכם.

אני הולך לרדת עכשיו מהקרון. כמו הרבה יהודים כמוני. הם צעדו בדרכם האחרונה ובמותם על קידוש ה' או בהשרדותם בקידוש החיים. אני צועד מפה בדרך שהורו לי לצמוח מהעפר.

רציתי להגיד לכם שאני אוהב אתכם מעומק הלב. ואולי אני לא אומר את זה תמיד, אבל הלב שלי אומר את זה תמיד, ואני מקווה שהמעשים שלי שאני עושה יצלחו להגיד לכם כמה אני אוהב אתכם בכל הפעמים שאני לא אומר

אוהב תמיד,

שלכם

הדר

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים
המכתב שכתב הדר גולדין להוריו:

בס"ד

לאמא ואבא,

אני יושב בקרון שילוחם בפולין, בפינה. עברו פה אני לא יודע כמה ילדים כמוני ואנשים דומים ושונים ממני – וכולם יהודים. שנקרעו מביתם ממשפחתם מהוריהם וילדיהם ולא ידעו לאן שולחים אותם ולאן הם הולכים. אבל אני רוצה להגיד לכם שבזכותכם אני יודע לאן אני הולך.

אני הולך למדינת ישראל. המדינה שלי ושלנו. ואני מבין, בזכותכם, מה המדינה שלי נותנת לי, אבל בעיקר – מה אני צריך לתת מעצמי למדינה. וכשאני מסתכל פנימה אני יודע שיש לי את הכוח לתת מעל ומעבר. אם זה לייצג את המדינה שלי ושלנו בחו"ל בצסטרטון ובקמברידג בבית הספר ובקהילה. להיות ישר הגון ופיקח, ובמקום שאין אנשים להיות איש! ולהיות בן אדם, כמו שאתם אומרים תמיד. עם חברים, בבית הספר להצליח ולהיות הכי טוב שאפשר. לייצג ולהגן על המדינה שלי בצה"ל עם נשק, ולפני ואחרי עם נשק מסוג שונה. ותמיד עם הכלים שנתתם לי.

אמא ואבא רציתי להגיד לכם תודה.

אבא, תודה שבנית ועזרת לי לבנות את עצמי ועל ההשגחה הבלתי פוסקת ההדרכה הבלתי פוסק והלימוד הבלתי פוסק.

אמא! תודה שכל פעם שאני מאבד משו – את עצמי, את עוזרת לי למצוא, עוזרת ומרימה אותי לקום ולא ליפול. על הדאגה הבלתי פוסקת, התמיכה הבלתי פוסקת והתפילות הבלתי פוסקות. על הלימוד הבלתי פוסק שאני לומד מכם.

כל דבר שאני רואה פה בפולין מחזיר אותי אליכם, אל הסבתות, אל צור ואל איילת וחמי והמחשבה שנצרכת שאני צור וכולנו הניצחון המהלך של העם היהודי, משימה אדירה שאני מוכן לקחת על עצמי וזה כנראה מהסיבה שמהשנייה שנולדתי העברתם לי את המשימה הזו בתוכי. בזכותכם.

אני הולך לרדת עכשיו מהקרון. כמו הרבה יהודים כמוני. הם צעדו בדרכם האחרונה ובמותם על קידוש ה' או בהשרדותם בקידוש החיים. אני צועד מפה בדרך שהורו לי לצמוח מהעפר.

רציתי להגיד לכם שאני אוהב אתכם מעומק הלב. ואולי אני לא אומר את זה תמיד, אבל הלב שלי אומר את זה תמיד, ואני מקווה שהמעשים שלי שאני עושה יצלחו להגיד לכם כמה אני אוהב אתכם בכל הפעמים שאני לא אומר

אוהב תמיד,

שלכם

הדר